

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- ***заменик тужиоца Миољуб Виторовић,***
- ***пуномоћник оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић,***
- ***сви оптужени и***
- ***браниоци адвокати: Здравко Крстић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Бранко Лукић, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић и Миодраг Планојевић.***

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09,50 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево стигли смо, јуче сте Ви почели да причате па смо прекинули.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да ја кажем нешто, рећи ћу. Ја тебе заступам овде и рећи ћу шта хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте требали да решите пре суђења, ван суднице, изволите сада.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Поштовано веће, ми смо одбрана од почетка у незавидном положају, а од јутрос, од јуче у још незавиднијем положају, мислим на процесни положај. Јутрос добијем ја сазнање и од колега и од брањеника да су им јуче након наше најаве предлога за укидање притвора уручена решења КВ већа о продужењу притвора. Ако је то тако, а изгледа да је тако, јер немамо ни публице, они су знали пре одбране шта ће се данас дешавати, дакле ако је то тако, онда не видим сврху уопште да постављамо било какве предлоге данас овом већу и Ваше су руке везане претпостављам. Нећете сада да контрирате КВ већу, то је једна ствар. Друга ствар, ја и мимо тога бих коментарисао, јер

нисам имао прилике до сада, ја сам јутрос предао предлог, не знам да ли сте га примили, писмени предлог, па се не бих много задржавао формално, али бих искоментарисао ако ми дозволите прво ако се уопште ради на ову тему сада, да ли има сврхе да радимо, с обзиром на ову чињеницу коју сам изнео, али бих искористио прилику да уз Ваше допуштење прокоментаришем некакво уверење, мишљења, налазе, не знам шта је то, од некаквих специјалиста, да ли судских вештака, управо оно што је наш захтев, а по Вашем налогу извршен преглед мог брањеника, говорим о Деветаку Љубану, па смо добили тај писмени налаз који нас умногоме збуњује, па ако дозволите ја бих нешто о томе. А што се тиче плана рада, ја бих ту био веома кратак, да уступим време, јер је мој брањеник инсистирао да данас да допуну одбране. Не знам шта сте Ви планирали, Ви одлучите, ја само најављујем то. Ево ја ћу да седнем, Ви се исконсултујте са члановима већа па како Ви кажете, тако ћемо наставити да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неких предлога? Господине Деветак, Ви сте хтели нешто да кажете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да изађем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изађите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Ви се сећате, ја сам и у току поступка молио да дам допуну изјаве, па сте Ви рекли биће времена, па у ту сврху сам и службену замолницу направио и предајем је, бићу врло кратак ако се негде жури било ко, пола сата до сат максимално, јер просто има потребе да се осврнем на неке тврдње овде које су се чуле у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, може одмах? Желим да допуним изјаву у вези неистините тврдње Николадиса у вези смрти покојног Воркапић Милорада. Наиме, на дан погибије 23.11.1991. године ја сам затекао Воркапић Милорада у кафани «Орач» у Шиду, у мало већем расположењу, односно мало више је попио, чак сам се зачудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на 23.11. или 23.10?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 23.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 11.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се. 23.10.1991. године. И ту смо се поздравили, док сам ја пришао, причао сам да сам ту ишао ради телефона. Док сам ја обављао разговор телефоном, он је поручио пиће за мене и за њега, мало сам сео и између осталог, ајде да га нешто питам, питао сам га зашто је отишао из села у ноћ 17. на 18.10.1991. године и он ме је питао да ли се ја сећам кад је тандем Николадис – Петроније премлатили ону госпођу Зораја Даницу и Мијољку, а после тога и

Сабљак Марка званог «Бели», па је он ишао на интервенцију па су у тој акцији осим њих двојице, био је и Борисав «Бата» Михајловић из Добановаца и од тада је он мени рекао да се морао пазити с њиме од њега и да је тога 17.-ог навече дошло до препирке између њих двојице. Наиме, покојни Милорад је захтевао да се људи из тог затвора у згради механичарске радионице задруге пусте кућама. На то је овај негодовао, покојник му је отприлике рекао «ко си ти да ти о томе одлучујеш», јер се он обратио потпуковнику и овај га је послао у пизду материну и он је извадио пиштољ, а овај истовремено уперио аутоматску пушку у њега и због тога је он напустио село. Када је поновио поруцбу још једнога пића, ја сам успео да га приволим да крене са мном у село, иако сам имао још посла ја по Шиду и тако смо се вратили. У моменту нашег паркирања испред задружне зграде управне у Ловасу, било је неко комешање и ја се сећам врло добро да се између осталих појавио ту и од његовог рођеног ујака син Тепавац Зоран и још је неко био из полиције, мислим Славољуб, њему се не сећам презиме, да ли је још неко – немам појма и ја му кажем, обзиром на његово стање, решиће они то сами наводно на Економији. Он је питао, рекли су они шта се дешава, да има нешто сумњиво и рекао сам му «дај идеш са мном на кафу, решиће они то сами». Наравно нити сам ја хтео пуно да се натежем с њиме, јер сам га ухватио за руку, пуно је био и крупнији и јачи од мене и тако отишао. Ја не знам да ли је прошло више од 15, 20 минута јер сам ја већ добио информацију да је човек погинуо и знам добро да су га довели у таквом стању код доктора Качара али је већ био мртав. То је једно. Па обзиром да је заменик тужиоца господин Мрдак, жао ми је, иако немам ништа против заменика тужиоца Виторовића, што данас он није присутан овде, у више пута је инцирао сумњиве распродаје задружне имовине преко овога агроекономисте Николадиса, па ако дозволите да се са пар ствари укратко осврнем на тај део, бићу стварно врло кратак.

1991. године, концем новембра купљен комбајн за вађење шећерне репе јер никада није ни постојао у задрузи, а било је за вађење стотинак хектара шећерне репе. Исте те године пред крај, ово је било већ у једанаестом месецу, купљен је комбајн, комбинација за скидање комбинација кукуруз, пшеница. Раније пре тога још у десетом месецу четири краве, после тога пред крај године стопедесет оваца, да допуним, стадо, те двеста супрасних назимица да се подели кооперантима у селу и то све за готовину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, ја Вас молим да ако сам Вам дозволила допуну одбране, то се мисли само на оптужницу, крај новембра, ти прасци и то, то нас не занима.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председник, кроз целу оптужницу је иницирао заменик тужиоца господин Мрдак некакву пљачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није, то уопште није предмет оптужнице.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, није предмет али ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да о томе не морамо ни да слушамо.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, нећу даље. Морам да истакнем да поред заштите од стране Тужилаштва ове Седме републике, постоји заштита и Социјалистичке Републике Србије из тог периода, то мислим посебно на МУП Србије, па у том смислу истичем: 01.11.1991. године Товарник је запосео МУП Србије. Сећам се имена заменика Лончаревић Љубо, заменик командира, командиру се име не сећам, исто је био из МУП-а Србије, СУП Београд као и овај са пар полицајаца, чија имена наравно не знам. 02.11.1991. године у Ловас долази испостава њихова јер су они сматрани у Товарнику главна станица подручна и на чело долази Милошевић Душан из СУП-а Београд, заменик Радованац Душан из СУП-а Апатин. Напомињем да је овај Милошевић имао више чинове, нисам се разумео тада у полицијске чинове, уз врло често присуство у селу човека из Државне безбедности Бачка Паланка по имену Шарац Лазин. У смислу овога, морам истаћи сведочење код истражног судије Филић Емануела, па после тога ће уследити један мој предлог. Он је, између осталог, врло верно описао овога Радованац Душана, баш као да је гледао у фотографију, описивао га је, да би на крају човек констатовао да је то капетан Драган, па ја због тога молим. Да, видим да је он врло брзо на реду, да се прибаве из архиве полиције Србије њихове фотографије из тог периода, да се не би догодило, као што је истражни судија показивао сведоцима фотографије и појединих сведока и појединих окривљених, односно оно време осумњичених из времена када су ухапшени. Морам да *vizavi* резона овог што је у оправданости притвора надамном, да искоментаришем само пар сведока који врло брзо и долазе. Па, примера ради наводим Шелебај тврди пред судом у Вуковару 1993. године да му је тај проглас који је он добовао, дао Ђуро Продановић, да би у Хагу тврдио да сам му ја то дао. Вулета Петар за Хаг тврди да је два дана био код Кувејџића у кући сакривен, а истина је да сам га ја упознао 11-ог у дворишту његовог таста Ходака Марка у друштву Рудић Мирка који му је први комшија. Иначе, та кућа је од мене шездесет метара јер сам ја рођен. Знам Ходака од давнина и човек је настојао да ме упозна са зетом и ајде, ајде на ракију и ушао сам у двориште. Наравно у ово друго нисам и рекао сам биће прилике Марко и онда ме је упознао са њим. Исти тај тврди како је чуо да сам ја рекао не знам шта, овима пише у транскриптима, тим којима сам ја читао, покојном «Аждаји» и покојном Кости да ликвидирају Звонка

Мартиновића. Звонко Мартиновић је убијен 10.11.1991. године нажалост на штагљу, односно то је код нас мало другачије, изнад штале се држао штагаљ, сено где је стајало, ту су га стигли, најприје је био за кућом неког свог рођака Мартиновић, чика Андрија Мартиновић који је покојни и ту су га убили, а ја сам тог дана и дан пре, значи 09-ог и 10-ог био на викенду код своје породице у Београду и стигао у Ловас 11-ог у поподневним сатима и чим сам отишао, чуо за то од свастике, отишао код људи да видим шта се догодило. Качар је прегледао тог човека, ови полицајци чија имена сам споменуо, су извршили увид, да бих ја 25. децембра, значи након колико 20 и 25 – 45 дана заједно са мојом супругом био на ручку код Сомборац Владе, на којем ручку уз његову мајку, тета Амалију, је служила су даља родбина, замолила их, служила Ђаковић Марија, која иначе, наравно, негира и то, да би у својој тој изјави коју је дала пред истражним судијом у Београду тврдила између осталог, како је био и терет и терет јој је био што је морала да пише неке папире, шта ја знам шта је писала Савић Бори, а истовремено неће да каже да је то врло радо радила, чак ме питала да ли може да пише vizavi папира и индига, а радо је радила, због тога што је Савић Боро се доселио у Ловас на моју иницијативу са својом супругом Маријом, која је иначе Хрватица и учитељица и која је остала да ради у школи у Ловасу. Тако да и не знам низ других, да не набрајам даље, да не замарам, ствари које људи просто не смеју овде да кажу. Зато сам ја једног момента код истражног судије замолио и питао, да ли је испитивање тајно, баш кад је Марија дошла на ред, знајући да је имала проблема зато што је дуго остала, знајући да ради као дактилографкиња у суду у Загребу и да било шта каже у корист било којег Србина овде који се налази на овој оптуженичкој клупи, да би остала без посла, без обзира што јој је од покојне сестре муж, значи њезин зет, судија у суду у Загребу, био је судија и у Вуковару. Иста је ствар са овим господином Мађаревићем који је био код мене у кући више од три недеље и измишља некакву комшиницу од моје бабе Кате. Човек би остао без принадлежности ту коју прима, коју му је долелила Република Хрватска због тога што би тако изјавио у корист неког Србина нешто позитивно. Па посебно напомињем, истичем овога Славка Божића, он прича то што прича, имали сте прилику да прочитате, међутим, неће да каже да сам ја његовог сина по завршеном рату у Вуковару, значи најкасније 20, 21.11.1991. године, одмах примио у радни однос иако није имао везе са пољопривредом, био је човек по струци погонски инжињер нискоградње и водио је посао пробијања улазног и излазног сурдука кроз Бадњару због тога да може механизација да прође пољопривредна, јер били су тако уски. Значи више од педесет година од оног рата нико на томе

ништа није урадио, ја сам урадио и избачено је ту више од две хиљаде кубика земље. Човек који је вршио те радове, није због радова битно него је битно због једне друге ствари, зове се Мирко Дуброја, иначе био је из Бенковца, једног момента 1992. године када је одлазио али у рано пролеће 1992. код породице седам дана, дошао ми је у канцеларију да се јави и да је упутио Бранка, нормално у току, и ти његови људи знају да требају Бранка слушати и ја сам га питао успут којим путем иде за Бенковац, рекох обавезно преко Книна. Знајући да је од покојне Павице Ковачевић, покојног «Туне», њезиног мужа који је умро у болници у Сремској Митровици, тад још она није била покојна, син у војсци у Книну, истог момента њега сам замолио да сачека, послао сам некога из задруге да жена дође. Жена је дошла и рекао сам о чему се ради да треба да спреми пакет. Каже она мени, била је мало лајавија, «јеби га Љубане од чега» и наравно да су ту помогли максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, имате ли још нешто конкретно везано за ово што вам се ставља на терет, да не слушамо?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја знам да ово није конкретно, али боље да кажем у микрофон него да пишем кад будем писао жалбу, а свакако ћу је писати. Сада ћу да видим да ли имам још нешто конкретно. Имам госпођо судија, хвала Вам што сте ме подсетили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто везано за ову оптужницу и оно што се Вама ставља на терет?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам у вези мојих испитивања овога, задња двојица, значи Бачића и господина Косијера. Нисам ја без разлога инсистирао на тој седељки код родитеља покојног Воркапића, јер сећам се добро да су они по препоруци доктора, моја супруга је одвезла у Београд, посебно Драгану требало испитивање да би он могао да одреди ову терапију и једно вече обзиром да је моја кућа, па Миланова па од тог покојног Милорада, смо отишли заједно мало да седимо и да правимо друштво њима двојици. Знам поуздано осим нас двојице био је Милан Теповац и сигурно још пар мештана, па у тој ноћи како и јесте дубока, у том разговору смо ми разговарали и о тим догађањима, а дотакли се и минског поља и свега осталог и тада и један и други, ја разумем Косијера јер ја сам видео јуче, зато сам престао испитивати, да човеку није добро, видео сам, а Бачић има селективно памћење, памти добро моју кућу и ту кућу где је био, а ово друго скоро ништа не памти. И један и други су се сложили да је «Бата» Михајловић дошао први аутом на ту детелину после догађања и да је управо тим аутом, како се зове, Димитријевић Јован одвежен у Сремске Лазе. Међутим, нисам успео да сазнам, важно ми је ради мојих мемоара, како су они знали ти који су га

возили, тај добровољац, рекао је ко га је возио са тим аутом, да постоји војна болница у Сремским Лазама, ја нисам знао.

Госпођо председнице, ја сам послао један допис пре можда једно месец дана на предмет у вези моје спознаје шта су задаци команданта места по војној доктрини, па ако дозвољавате ја бих то и прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то да прочитате.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер то су потпуно тачни и истинити извори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Опростите, само мало да прегледам ове забелешке, мислио сам да ћете ме пустити да издекламујем ово за петнаест и по минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ако сте послали допис, то имамо.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, али да видим да нисам нешто заборавио. Хтео сам наравно нешто да кажем и у вези притвора, међутим, очито је излишно. И на крају сам хтео да замолим, односно да апелујем на мог адвоката Крстић Здравка да, не знам, промени однос према судском већу, јер се бојим да мени може то да нашкоди. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих поставио пар питања, ако је то могуће. Имам утисак да сте хтели нешто да нам кажете, па сте у том тренутку прекинули када сте говорили о томе шта се догодило на минском пољу, а о томе сте, кажете разговарали са Косијером и Бачићем на том ручку.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, само на ову околност везано, увек ме копкало с којим и с чијим и ко је дошао с тим цивилним аутом с којим је одвежен Димитријевић Јован.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите, мислим, ја Вас разумем донекле, али нас овде највише копка, шта се то догодило тог дана на минском пољу?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам нагласио, господине тужиоче, да ја то ради својих мемоара ме занимало, а то што се догодило, о тим сазнањима, та сазнања, то је тешко доћи до тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је ваљда важније шта се десило на минском пољу када су погинули људи, него ко се којим колима први довезао?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли ја треба да схватим Ваше ово питање, примедбу да мене то није занимало или ми верујете да ја то једноставно нисам могао да сазнам и без обзира колико сам радио и чачкао на томе, ако верујете. Немам друго шта да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли питали Бачића и Косијера шта се догодило?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па не знају, као што су рекли и овде на суду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте хтели да питате Косијера па му није било добро? Ето, можда је то прилика, ово сада није питање тужиоца.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Управо то, извињавам се што овако упадам, разумео сам питање. Управо то, да ли се сећа тог разговора и да су и он и Бачић потврдили да је «Бато» дошао са аутом први наравно, није његов ауто, него ауто из села, на место догађаја, на лице места и да је он изашао из аута и да је тај што је одвезао рекао је то «Јован». јер је он касније схватио ко га је возио када је дошао к себи и због тога сам, између осталог, и питао овога једног од окривљених, где је први рапорт предао ако се сећате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је сада остало нејасно да ли имате још питања за Косијера коме је данас боље него јуче?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није, ово је моја примедба зато што је јуче ваљда нисам искористио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам искрено, заиста сада у дилеми да ли уопште убудуће да питам нешто, да дајем примедбе или не, ја сам овде професионалац и тако ћу се понашати Љубане.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја имам право.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да завршим.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја имам право да се бојим последица.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. Ви сте лаик у овом поступку и ја разумем Вашу зебњу, али се по симпатијама не суди, него по доказима.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам баш сигуран.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па то је Ваш проблем.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Због понашања Тужилаштва, опростите госпођо председнице, нисам алудирао на председницу, на председника већа, ни на чланове, него због искуства са Тужилаштвом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А какво искуство то имате са Тужилаштвом?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Опште познато, јако лепо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам врло лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, те разговоре оставите Ви и клијент када останете насамо. Ако имате нешто сада везано за комплетну његову одбрану?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Генерално само да кажем како може да се разреши овај проблем. Господине Љубане, Ви можете да ангажујете браниоца и ја тог тренутка више нисам бранилац по службеној дужности, врло једноставно решење. Мислим да и суд неће имати ништа против, напротив, али дотле ја сам бранилац и користићу по службеној

дужности сва процесна права и овлашћења, али пређимо сада на питања и то све у Вашу корист, а Ви ћете касније то да схватите.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Схватио сам ја то врло добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам, ево мени није јасно, спомињете у неколико наврата Седму републику, не знам нешто, на кога то мислите? Да ли сам добро ја?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је познато из мојих дописа и ранијих изјава, из дописа Врховном суду, односно жалби, ја мислим искључиво на ЈНА.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: ЈНА?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Говорио сам о ономе ко се бори за сукцесију да није био свестан да има седам република и то све сам рекао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово данас, усредредићу се само на ову допуну, описали сте потанко, чак чини ми се да сте рекли и шта сте пили са покојним што никога то не интересује овде, али добро то сте рекли и ја Вам верујем све да је то тако. Ја Вас питам, да ли, како можемо ми да проверимо тај Ваш разговор са тим покојним, све што је он то рекао, да ли је био неко трећи?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па та кафана је била увод, можда се ја добро нисам изразио, јер верујем да су ме сви други схватили, да је то увод у оно што се касније десило и његов одлазак тамо на ту економију, vizavi тога што је децидирано тврдио Николадис да смо га ми Срби, мештани убили. Због тога је тај увод.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја поново постављам питање.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па да је отишао горе, рекао сам, Тепавац Зоран, Зоранов отац му је рођени ујак, како друкчије, Славољуб је радио у полицији.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је Тепавац Зоран био присутан кад Вам је покојни Милан ово говорио када сте разговарали, да ли има сазнање?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, били смо сами, мој возач је остао у Банији јер сам се стварно журио.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам како бисмо могли да предложимо, да проверимо Вашу одбрану, ја то инсистирам, оно што Вама иде у прилог то инсистирам, због тога.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Може газда, али није слушао разговор, газда нас је служио из тог «Орача», али нема сврхе.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ја Вам друго питање постављам и нећу више, а морам три, да. Управо само око провере овога што сте рекли. Да ли сте у међувремену од како је поведен поступак, од како се

налазите овде а доста дуго се налазите и имате могућности да листате, имате тај лап-топ, како се зове, и ја имам толика техничка сазнања колико и Ви, чак и мање, да ли сте у међувремену сазнали за неког сведока по надимку «Камени» који је био присутан договору у Товарнику, договору око организације напада на село Ловас? Ово је из оквира оптужнице, па зато и питам и како се зове тај сведок? Можемо ли да дођемо, да ли имате сазнања како се зове, да би могли да проверимо Вашу одбрану?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Познам лично «Каменог» из ранијих дана, иако је његов отац нешто старији од мене.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како се зове?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ланчужанин Милан, он је оптужен у предмету «Овчара», али ми је он лично испричао да је био у нападу на Ловас, прије тога на Товарник, обзиром да је ожењен из Товарника и да је дана 09-ог навече, значи 09.10.1991. године навече био на састанку присутан који је водио потпуковник Камбер када се договарао напад на село Ловас и неке појединости ми је рекао и тако даље. Међутим, то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте да закључујете, само сам Вас питао како се зове и која сазнања има и ништа више, без закључивања.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има потпуна сазнања о договору на село напад и све остало.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Споменули сте Милошевић Душана, СУП Београд и ако сам добро ја записао, ако нисам, исправите ме, Шарац Јована, Лозана, како, Лозан, да ли сам добро записао, Лозан или Јован? Споменули сте Душана Милошевића?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Душан Милошевић, заменик Душан Радованац и из ДБ-а тај Шарац.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Лазин или Лозан?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Лазин, Лазин.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су они након погибије овог командира у Ловасу о коме је било речи и у коме сте дали сада допуну 23.-ег или када, да ли су они одмах дошли или нешто касније?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Они, рекао сам јасно и гласно 02.11. дошли у Ловас, значи између ова два састанка, госпођо председнице.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли могу ја да разумем да су они преузели станицу полиције у Ловасу 02.11?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Апсолутно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Онда свакако морају да имају сазнања од кога су преузели?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Апсолутно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад Вас питам, а ко је од погибије, од погибије, па до 02-ог, док је дошао Милошевић и преузео станицу полиције, ко је био командир, односно.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да завршим са питањем, односно још конкретније, овде у оптужници фигурира као некакав командир мој други браћеник Девчић Милан. Ја конкретно питам, да ли је, с обзиром на чињеницу да је из мешовитог брака и тако даље, Девчић Милан «био подобан» и да ли је могао да буде командир милиције у то време од погибије овога до 02-ог, само тај период ме интересује?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одговорићу, два питања сте ту.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим да је више било.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прво ко је био, па друго да ли је могао бити.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, прво за Милошевића?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милошевић је дошао када је дошао, рекао сам и није био на никаквом увиђају кад је човек погинуо, значи 23-ег, 24-ог, шта ја знам, када је сахрањиван и већ то. На сахрани је био министар Боро Богуновић и ја се сећам у разговору с њиме кад смо се враћали са гробља, да ми је рекао да има у резерви у Шиду Ивковић Ђорђа, којег сам ја иначе знао од раније, јер ми је сестра Даница Трбојевић радила у СУП-у у Вуковару, да је био инспектор, да је већ био пензионисан, да ће га послати на испомоћ док се неке ствари не реше и није он најављивао долазак никаквих МУП-а из Србије и ништа. Ето то ми је рекао и стварно сутрадан се после сахране, Ђорђе Ивковић, значи 25-ог, најкасније 26.10.1991. године, Ђорђе Ивковић је дошао у Ловас и тамо је радио у ономе СУП-у. Како су обавезе и дужности подељене између њега и Девчића, ја то стварно не знам, а на ово следеће питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Опростите једно подпитање само. Да ли би тај Богуновић знао, с обзиром да је био министар полиције, да је он био одговоран за то?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па тешко је рећи то, ево зашто, имам упориште.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А шта Вам је рекао, сада рекосте да сте разговарали?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дозволи ми да одговорим. У току испитивања мог госпођа председник већа је мене питала да ли сам ја 19-ог или 20-ог био у Вуковару, да ли се сећате тога? Ја сам одговорио да нисам и одмах сам знао зашто ме то жена пита, госпођа, опростите на изразу, јер је тај Боро Богуновић изјавио у предмету «Овчара» да сам ја био у Вуковару. Међутим, Боро Богуновић је вероватно, веровтно заменио мене са чланом Владе који се зове Деветак Витомир, тако да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али то нема никакве везе са овим што сам ја питао. Дакле, питам да ли је Богуновић на тој сахрани Вама рекао ко ће бити командир, шеф, ту док се не реши за стално питање, то питам, ништа више?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није на сахрани, него кад смо се враћали.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: С обзиром да је био министар полиције?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када смо се враћали са сахране, ја сам му рекао да је непогодно да Девчић то буде *vizavi* националности, *vizavi* укупног стања и екстремизма који је владао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И шта је он рекао?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекао ми је ово што сам малопре рекао, да му је Ђорђе Ивковић у резерви и да ће га послати у Ловас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И дошао је Ђорђе?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дошао је одмах други дан, после сахране други дан.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 25-ог или 26-ог.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И још само једно питање. Рекосте око погибије, објаснили сте сада, не знам да ли су сви схватили, ја бар нисам, шта је шојга, шта је шајга итд., сено ваљда, не знам, где је овај несретник погинуо што се Вама ставља на терет и да је неко од полиције обављао увиђај. Ко је обављао увиђај?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па ова двојица су.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Која двојица?

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Који су били, командир милиције и заменик, рекао сам, та два Душана.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како се зову да би их предложили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је човек малопре Душан Милошевић и помињао је исто.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли Шарац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звонимира Мартиновића.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Душан Милошевић, заменик Душан Радованац, а онај из ДБ-а који је долазио.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Душан Радованац па зато нисам записао. Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам ја да допуним одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кратко да допуним одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер ја сам тада рекао овоме, а тако је и било, Милан Девчић у то време није био мешанац, како би то Американци рекли, мелез, он је био мулат, јер му је отац био Хрват, као што је мулат кад је отац црнац у Америци, ето то сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити на место.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови доказни предлози, тужиоче, сви остају? Ви сте ми допунили, ја сам тражила, наложила Тужилаштву списак тачке 3 оптужнице, Ви сте мени доставили нешто шеснаест људи који већ постоје у оптужници, а ова оптужница садржи седамдесет жртава, а Ви до дан-данас немате имена и презимена родбине још педесет жртава. Да ли можемо, да веће има очекивања када ће то Тужилаштво имати за педесет жртава, родбину коју можемо овде да саслушамо? Јер, ја сам приметила, ових шеснаест овде, ја сам то видела у оптужници, били су ми познати, али сам управо зато инсистирала на тачки 3. да се допуне, јер 69 жртава има у оптужници, за 50 значи немамо родбину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што смо могли, ми смо Вам доставили, да Вам сада нешто обећам у неком року, не могу, али могу да кажем да ћемо све што можемо учинити да сазнамо имена, адресе људи који могу да помогну у овом поступку. Ето то је све што могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, овако, ја сам, с обзиром да ове замолнице иду, путују тако два, три месеца, мислила сам у почетку доказног поступка да идемо са сведоцима из Хрватске. Знате сви да страни држављани немају обавезу овде да дођу. С обзиром на то у новембру месецу ишла је замолница за сведоке Ђуру Антоловића, Јосипа Кувајцића, Марију Ђаковић, Петра Вулету и Томислава Шелебаја. Служба за подршку сведоцима из Хрватске је поводом овога контактирала, поводом те замолнице суда, контактирала сведоке и добили смо извештај да од ових сведока можемо да рачунамо на Јосипа Кувајцића који хоће да дође да сведочи. Ђуро Антоловић је због неких здравствених проблема своје мајке, у принципу би дошао у Београд да сведочи, тако да уколико буде обезбедио да му мајку неко причува болесну и слепу да ће доћи, а за ове друге сведоке – Петар Вулета не жели да сведочи у Београду, Томислав Шелебај не жели да сведочи и сведок Марија Ђаковић такође због неког здравственог стања, тако да је неизвесно за ове сведоке да ли ће бити, овај Јосип Кувајцић и Ђуро Антоловић, а с обзиром да смо лимитирани у овој згради, ово веће може у току месеца само једну недељу да има судницу. Ја ћу онда за тај

новембар кад будемо одложили од 13.-ог до 19.-ог, позвати неке сведоке из Србије да не бисмо губили ове термине. Уколико се деси да неко од ових сведока из Хрватске пристане, евентуално и дође да сведочи, ми ћемо онда овим сведоцима из Србије померити њихов термин, а у сваком случају ви ћете бити обавештени дан пред суђење, ко је сутра на реду да бисте евентуално знали да се припремите за те дане. Ово чиним све зато да не бисмо ето заказали у новембру, па само један дан да радимо, а судницу смо заузели пет дана и само пет дана и можемо да имамо судницу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ако дозволите у том правцу само један предлог, разуман предлог. Дакле, потпуно Вас разумем у каквој сте ситуацији сада, али бих инсистирао, вероватно и сва одбрана, да не дан унапред, него ми сад рецимо да је то резерва ови сведоци из Србије, па да знамо сада који ће бити евентуално позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знаћете, ево ја ћу сада то кад будем, знаћемо тачно ове сведоке.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Они су резерва, па ако ови не дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу и да им шаљем и позиве тако да ћете бити обавештени, унапред ћете знати, бар ћете данас за сутра знати ко ће да. Е, сада поводом ових предлога имамо и неке, чули смо овде и усмене предлоге на претресу, да је Градимир Налић адвокат за укидање притвора, адвокат Здравко Крстић

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Могу ли да добијем реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: (бранилац оптуженог Петронија Стевановића) Ја имам предлог да се мом брањенику укине притвор из више разлога. Први разлог је пошто је он једини добровољац који се налази у притвору, све остале добровољце сте пустили да се бране са слободе, он је једини остао у притвору. Пустили сте чак и Николајидиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја пустила све остале добровољце и уопште нисам била у прилици, чак једном сам одредила притвор, суд му је укинуо, Врховни.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Добро, Ви или Врховни суд, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја никог пустила, сем оптуженог Николајидиса што је веће пустило и тужилац се сагласио.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Други разлог је што је претходни већ у годинама и прилично је лошег имовинског стања, жена му је јако болесна, налази се у болници, он је једини који приходује у тој кући и постоји велика вероватноћа да та жена се разболи баш тешко, тако да у име мог брањеника замолио бих веће да га пусти из притвора. Он нема с

чим да гарантује да ће долазити, али пошто је тако тешког имовинског стања, он нема где ни да оде. То би био мој предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам видела да је оптужени Димитријевић хтео да, да ли је нешто везано за притвор, предлог за укидање притвора? Изволите.

ОПТ. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих хтео само једну реченицу да изнесем овде да, Ви сте ми госпођо председавајућа, кад сам давао своју одбрану на крају негде, при крају вероватно, обећали да сада ја прекинем, а да ћу давање одбране наставити касније када будем испитан од стране ових адвоката и тако даље. Ја нисам знао уопште да је то, да постоји могућност да сада ја то дајем, зато нисам ни спремао се, али сада кад чујем Љубана да он то сада даје, ја заиста нисам спреман за то да изнесем, али само бих хтео да Вам кажем да сам пропустио ту прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пет дана изношења одбране сте пропустили прилику?

ОПТ. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја поново наглашавам то да Ви мени госпођо председавајућа, нисте лимитирали уопште да бих ја припремио своју одбрану по неком лимиту, по некој сатници или тако даље. Значи, прекинули сте ме тада кад сте хтели да ме прекинете. Друго, у току овог процеса, Ви сте били обећали да ћете да ангажујете вештака, војног вештака што нисте учинили уопште, обзиром да је цео просес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, главни претрес има одређени ток. Постоји прво фаза изношења одбране оптужених, доказни поступак и тако даље. Према томе, оно у шта се не разумете, консултујте се са Вашим браниоцем, када ће суд, не може у фази испитивања одбране да ангажује вештака.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опростите, опростите, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде изашли, ја сам Вас питала, имате ли предлог неки везано за притвор, рекли сте због тога се јављате, изволите сада у вези тога реците.

ОПТ. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Имам утисак у току досадашњег процеса да неко покушава разним, да не кажем, манипулацијама буквално, али тако нешто, почев од полиције, па преко тужиоца, па преко судије и тако даље, затворских лекара, па преко лекара у болници и тако даље, да неко интензивно ради на томе да ја не дочекам жив крај суђења или могућност да се жив иначе браним. Ја не бих хтео сада да набрајам све ко је учесник у овоме и на који начин је учествовао, али свакако је умешан и бивши министар Станковић који успешно сакрива војна документа и тако даље и тако даље. За Вас бих хтео да истакнем да ја овде овакав какав јесам, са овом болешћу једноставно нисам способан

да издржавам ове затворске, ригорозне затворске санкције. Хтео бих да истакнем то да ови људи овде који у овом затвору раде, чине максималне напоре да мене и коректне, врло коректне напоре да мене одрже у животу, да тако кажем. У затвору, да Вам сада не говорим, колика је загушљивост тамо у просторијама, каквом се храном ја храним, а прописана је храна како мора да се храним, затим пушење, затим шетња, односно боравак на ваздуху који је од 30 минута, а Правилником је предвиђено два сата најмање и тако даље и тако даље. Значи, то су све разлози које ја једноставно у овом затвору не могу да поднесем. Ја бих хтео, поред тога што Ви имате ове налазе лекара код којих сте ме и Ви слали по службеној дужности, хтео бих само да Вам прочитам ипак неколико налаза у које Ви до сада, по мојој процени, нисте апсолутно хтели да поштујете или нисте могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то да читате, постоји све у списима, постоји овај Ваш писмени предлог.

ОПТ. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно је да постоји све у списима али ја из овога до сада нисам видео да Ви намеравате те налазе лекара да поштујете, обзиром да је од стране лекара код кога сте ме Ви послали, написано је да са кардиолошке стране нисам способан да присуствујем судском процесу. Затим, конзилијум лекара на ВМА констатује дословце, ја морам да Вам прочитам то. «Болесник се у релативно добром стању отпушта. Отпушта се са клинике уз савет да је неопходно узимати редовну медикаментну терапију уз максимално поштовање хигијенско-дијететског режима живота, уз редовне контроле код кардиолога», који одмах да Вам кажем, редовно не обављам, «повремене контроле од стране ендокринолога и гастроентеролога» - уопште нису примењиване, «због комплексних промена на коронарним крвним судовима и оштећења која постоје на више система и органа код болесника је повишен ризик од настанка нових кардиоваскуларних догађања уз напредовање генералне артериосклерозе». Defacto у оваквим условима које сам вам напред прочитао, ја једноставно нисам способан даље да то издржавам уопште. Не бих да Вам сада набрајам овде болести које су они набројали, али бих хтео само да вам набројим то, да су они сада дали мени овде негде око десет лекова да пијем, а ја сам по доласку овде у затвор пио само четири. Према томе, молим Вас да још једном размотрите питање и да ме пустите на одбрану са слободе. Ја немам шта да дам као гаранцију или као депозит, једноставно немам, имам једну кућу, ако она вреди, ако може да се она стави као депозит да ја нећу нигде да бежим и да ћу ја редовно да се јављам на суђења. Ја ни до сада нисам ниједним својим гестом, ниједним, напомињем својим гестом показао да не желим да учествујем у овом суђењу. Нисам чак

покушао ни да опструирам ово суђење, не да опструирам него да га прекинем онда када не могу, а ја не могу, ја не могу заиста да поднесем ни ове напоре. Ја уз крајње напоре овде седим у судници госпођо председавајућа, уз крајње напоре, то Вам тврдим као човек или како хоћете другачије. Да не говорим већ шта сам све зарадио, које сам болести овде зарадио у овом затвору због тога што немам ни, немам буквално ни топле воде, ја се купам у WC-у молећи ове људе који тамо стражаре да ми донесу кофу топле воде коју ћу да разблажим да се купам, а да не кажем о другим деловима тела, да не кажем о храни коју конзумирам нон стоп – паштете, нареске и тако даље што мени апсолутно је забрањено. Зато Вас молим да још једном размотрите ову ситуацију, јер ја пијем лекове, пијем лекове и оне које сам купујем, сам морам да купујем јер овде нема тих лекова, а који су преписани од стране лекара овде. Мени се покушавају да дају неке замене, односно или да купим или да ће ми они дати неке замене. Толико сам хтео да кажем само. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја хоћу само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да се вратите и само овај микрофон да искључите.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да у име свог брањеника такође предлажем да се укине притвор, не само из разлога, здравствених разлога, ја сам више пута наводио који су све разлози због којих би требало њему укинути притвор и не бих сада превише о томе да дужимо и молим само овај суд да уважи све те до сад набројане разлоге и да му омогући да се брани са слободе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: (бранилац Перић Дарка) – Ја сам поднела писмени предлог јуче за укидање притвора који је одређен против мог брањеника Перић Дарка и у њему сам детаљно образложила разлоге због чега би требало да буде укинут притвор Перић Дарку. Овог пута не бих хтела да понављам то што сам рекла, али бих молила суд да има у виду чињеницу да се овде примењују дупли стандарди према окривљенима, обзиром да се сви терете за исто кривично дело а да се њих шесторица налазе у притвору а остали се налазе на слободи. То не значи да би остали требало да буду у притвору, али би просто требало да се запитамо после седамнаест месеци да ли треба продужити и даље притвор према овим осталим људима који се сада налазе у притвору. И још једна ствар, желела бих да укажем овом већу, ја сам и у ранијим предлозима за укидање притвора посебно истицала здравствено стање мог брањеника, о томе постоји лекарска документација у списима

предмета, па не бих то детаљно образлагала, али се бојим, имали смо прилике да видимо ових дана на главном претресу како су поједини окривљени пролазили, управо из тог разлога што су већ седамнаест месеци у изолацији. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не баш, ови са слободе им је позлило било.

АДВ. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро, а било је и оних, ја се извињавам, који су били у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли ја судија само две реченице, молим Вас, само две реченице? Да сам ја схватио да нећемо по предлозима па морам само да коментаришем. Ја сам поднео, да бих скратио ово време, поднео писмени предлог, мада заиста, враћам се стално на то, Ви сте у веома неповољном положају чини ми се као веће, јер прејудицирам став КВ већа, не знам ово је улуд посао, лажна нада свима овима који мисле да ће бити пуштени из притвора, али ајде да кажем и ја нешто. Дакле, уз писмени доказ, уз предлог за укидање притвора, ја сам доставио и ово што сам хтео да јавно због транскрипта да прокоментаришем. Дакле, приликом прегледа мог брањеника, малопре сам започео то па сам прекинуо намерно, професор доктор Мирослава Јашовић-Гашић, неуропсихијатар и некакав специјалиста судске психијатрије у тачки 3 мишљења каже да је извршио преглед, али да није прегледом утврдио, потврдио дијагнозу која је иначе утврђена налазом на компјутеризованој томографији ЦТ главе, не мора да буде у складу са општим менталним функционисањем, па се ја као лаик питам овде, да ли један визуелни преглед утврди објективно степен болести него некаква техника, некакве објективне дијагнозе приликом утврђивања дијагнозе, некаква компјутеризована томографија и тако даље. Дакле, просто човек није то, не разумем такав приступ тог вештака ако је судски вештак, очигледно да није. Али, на последњој страни и тиме завршавам, констатује да је други неуролог, неуролошка констатација, дакле на последњој, у последњем пасусу каже, то је други лекар је ли, «компјутеризована томографија главе», то је ваљда то исто и каже «снимак у прилогу», а никакав коментар. Хоћу да кажем да постоји објективан налаз, снимање на некаквом апарату где се види колики је ризик од поновљене те болести, падова, не знам на мозгу и тако даље, али то онај који је вршио преглед једноставно није ни коментарисао нити гледао, чак штавише, ставља то у страну и каже визуелним прегледом није потврђена дијагноза. Закључак је да о томе треба суд да дају вештаци, судски вештаци са листе вештака а не ово и ми нисмо тражили, али је Ваша ствар где шаљете и код кога. Претпостављам када је реч о закључку, а он је истоветан, преписан, да, са интернистичке и кардиолошке стране

тренутно је способен да присуствује. Ми нисмо давали примедбу у том правцу да ли је способен да присуствује, него каква је врста болести и притвор шта значи за ту врсту болести. Значи, исход смрт. И други вештак, ваљда је преписивао закључак, «тренутно је способен да присуствује судском претресу». Неко им је то рекао да напишу. То је једна ствар. И друга ствар, ја сам као доказ уз предлог за пуштање из притвора доставио за Љубана Деветака уверења за унуке да живе и похађају школу у Вуковару, па Вас ја питам сада логично и завршавам са тим и седам, да ли има логике да ратни злочинац који је направио ршум тамо у Хрватској, у Ловасу и око Вуковара, тако безбрижно седи овде, ужива, а унуке му, унуци му иду у школу у Вуковару и налазе се тамо. То нема здраве логике. Дакле, завршавам, крајње је време да донесете Ви одлуку а не Вама да шапућу никакве одлуке и решења у овом предмету и да одлучите да се људи пунте из притвора и бране са слободе као и ови остали. Нико не утиче на ток поступка ови који су са слободе, па чак и ови који су у Панчеву у притвору у неком другом, али то нема везе са овим предметом. Чак и ти људи долазе и тај човек. Дакле, не видим, а ово што је колегиница рекла око околности да су сви у делу, па Врховни суд решавајући по жалби на последњој страни, то је последње решење о одбијању наших жалби у претпоследњем ставу подржава тај став суда да је пола у притвору а пола да су то радње овакве и онакве, а када одбија предлог с правом неки колега који су у жалби истакли да није извршена индивидуализација радњи и тако даље, појединачно за свакога, они кажу посебне тешке околности извршења дела утврђене побијеним решењем су утврђене као заједничке и истоветне стоје на страни свих окривљених. Ако сви окривљени, онда су сви у притвору, или су сви на слободи. Не може у једном тренутку околности за једне из дела сви, а у другом случају нису околности, дакле ако говоримо о петици. Петица се тиче свих ових који су унутра и тако и завршавам са тим. Дакле, задире се заиста, заиста се задире у повреду начела забране дискриминације члана 21 Устава. Пред Уставом и законом су сви једнаки. Молим Вас, свако има право на једнаку законску заштиту, забрањена је свака дискриминација. Ја с правом могу да кажем да су моји браћеници другачијег политичког надзора и уверавања, тако су и бранили тамо Југославију некакву, у заблуди су и даље. Дакле, они другачије мисле од ове нове културе која се налази на власти овде и само због тога су у притвору а то је забрањено. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче, коначно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је вероватно дан који нико од присутних не воли, дан у коме се одлучује о притвору људи који су, чули смо под каквим условима, али ако се прича о некој општој правди, онда та

правда не може да мимоиђе ни оне којих више нема, у овој оптужници је таквих седамдесет. Онда, та правда не може да мимоиђе ни оне који су у другим предметима пред овим судом такође у притвору под тачки 5. и у име те правде, у име оних којих нема због последица које су настале и не могу ништа друго осим да останем при ономе, да подржим све оне разлоге због којих је притвор одређен, продужаван, јер се у том смислу ништа није променило и зато мислим да ове предлоге треба одбити. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево веће ће да одлучи о овим предлозима. Направићемо једну паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 55 минута и биће настављен у 11 часова и 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 30 минута.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози за укидање притвора опуженом. Милану Радојчићу, оптуженом Љубану Деветаку, оптуженом Милану Девчићу, оптуженом. Миодрагу Димитријевићу, оптуженом

Петронију Стевановићу, јер још увек стоје разлози због којих је притвор до сада продужаван.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ притвор опуженом. ДАРКУ ПЕРИЋУ одређен решењем истражног судије Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине Ки.В. 7/07 од 30.05.2007. године, а који му се рачуна од дана 29. маја 2007. године када је лишен слободе, па СЕ опужени. Дарко Перић има ОДМАХ пустити на слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код доношења овакве одлуке веће се руководило чињеницом да се притвор и одређује и продужава у циљу неометаног вођења поступка. Веће је имало у виду искрен исказ оптуженог Дарка Перића и током истраге и на претресу и тиме се руководило да таквом својом одбраном ни на који начин не може да утиче на неометано вођење поступка, па је зато и донело овакву одлуку.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслушају сведоци:

- *Љубодраг Јелић,*
- *Јосип Кувејџић,*
- *Борислав Михајловић,*
- *Никола Вуковић,*
- *Илија Кресојевић.*

на се стога главни претрес ОДЛАЖЕ, а следећи ОДРЕЂУЈЕ на дан, односно у дане:

*13, 14, 17, 18. и 19. новембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута,*

с тим што остају на снази и позиви за сведоке – стране држављане: Ђуру Антоловића, Марију Ђаковић, Петра Вулету и Томислава Шелебаја, који су замолним путем позвани на претрес, а Служба за сведоке Републике Хрватске обавестила суд да неће моћи да дођу, па уколико се у том правцу нешто измени, решење о њиховом саслушању остаје на снази.

Довршено у 11 часова и 35 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА